

synspunkter til støtte for, at det vistnok er et rigtig fornuftigt forslag.

Jeg skal tilsige en udmærket og energifyldt indsats i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af lovforslag nr. L 248: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Standardiseret lejeværdiberegning for mindre udlejningsejendomme).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 24/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det lovforslag, der skal behandles her, er fremsat af repræsentanter for Fremskridtspartiet.

Der foreslås en ændring af ligningslovens § 15 C, således at fristen for begæring af omvurdering efter vurderingslovens § 33 A ophæves. Forslaget vedrører ejere af mindre udlejningsejendomme, hvor ejeren selv bebor en af lejlighederne, og muligheden for at overgå til den standardiserede lejeværdiberegning. Forslagsstillerne vil sikre, at de ejere af mindre udlejningsejendomme, som ikke har været opmærksomme på tidsfristen, får mulighed for at anmode om en selvstændig vurdering af deres lejlighed og dermed bliver ligestillet med ejere af andre ejerboliger.

Lad mig kort komme med nogle bemærkninger om ophævelse af fristen. Spørgsmålet har været til debat flere gange, senest ved to spørgsmål fra hhv. fru Kirsten Jacobsen og Folketingets Skatteudvalg.

Regeringen har tidligere udtalt, at den ikke ønsker en generel åbning for vurdering af og anvendelse af procentlejeværdireglerne på den lejlighed, ejeren af en udlejningsejendom bebor. Da reglen blev indført i 1994, blev der informeret ved pjecer og landsdækkende annoncering for at gøre de pågældende ejere opmærksom på, at anmodning om omvurdering og dermed overgang til reglerne om procentlejeværdi skulle foretages inden en vis tidsfrist.

En konstatering af, at det efter tidsfristens udløb er mere fordelagtigt for ejeren at beregne lejeværdien efter reglerne om procentlejeværdi, kan ikke begrunde, at der igen åbnes for valgmuligheden. Ved at fastholde tidsfristen undgås tillige den situation, at en ejer først foretager vedligeholdelse af ejendommen med fuld fradragret og efterfølgende vælger at overgå til procentlejeværdiberegning, hvilket isoleret set vil give en lavere lejeværdi.

Til sidst skal jeg blot oplyse, at det i tilfælde af ejerskifte er muligt at overgå til procentlejeværdireglerne, idet nyerehververe selvfølgelig ikke skal være bundet af den tidligere ejers dispositioner. Jeg skal dog understrege, at der skal være tale om et reelt salg med de omkostninger, der følger heraf. En fastholdelse af fristen er dermed ikke en opfordring til omgåelse af reglen.

På den baggrund må jeg på regeringens vegne sige, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Per Kaalund (S):

Jeg kan meddele, at den socialdemokratiske gruppe er imod lovforslaget. Ved indførelsen af den oprindelige lov var der en stor kampagne med oplysning og pjecer osv., og vi har også vurderet den spekulationsmulighed, der ligger i det foreliggende forslag. Den vil vi ikke medvirke til. Vi ønsker at fastholde loven, som den er, således at man ved ejerskifte kan vælge ny form for lejeværdiberegning.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal meddele, at Venstre ser positivt på dette lovforslag.

Jeg er enig i, at der i 1995 blev iværksat den kampagne, ministeren har været inde på; men

desuagtet kan der altså godt være mennesker, der på trods heraf ikke læser Statstidende og andre publikationer, hvor dette skattespørgsmål kan være omtalt, og som helt undskyldeligt efterfølgende kan være kommet i en vanskelig situation. Personlig har jeg fået fire henvendelser fra en by som Aalborg, som har sandsynliggjort, at de pågældende virkelig er kommet uheldigt af sted på grund af overskridelse af fristen, og derfor synes jeg, ministeren skulle se meget mere positivt på at tage lidt hensyn til den lille gruppe mennesker, der er tale om.

Jeg går ud fra, at vores skattesystem er indrettet således, at vi godt kan finde ud af, hvor mange ejere af mindre udlejningsejendomme, hvor der ikke er over seks beboelseslejligheder, der selv bebor den ene lejlighed. Vores skattesystem er vel nok skruet så godt sammen, at vi kan finde ud af det, og når ministeren har fundet ud af det, tror jeg, han vil erkende, at det kun er en ganske lille gruppe. Den gruppe synes jeg godt man kunne vise det hensyn.

Så har det været nævnt, at der kunne være nogle spekulationsmomenter, hvis man indførte denne fristændring, og hvis det er tilfældet, vil vi i Venstre gerne være med til at lukke dem. Men jeg synes, at vi skal vise de mennesker det hensyn, at vi undersøger, hvor mange der er tale om, og hvor store misbrugsmuligheder der er – det kan godt nå at blive undersøgt til efteråret – og så forlænger fristen.

Det er også rigtigt, som det er blevet sagt, at når ejendommen bliver solgt, kan man gå tilbage til procentvurderingen. Men man kan jo godt forestille sig situationer, hvor et salg kan være helt reelt, hvis det f.eks. sker fra far til søn eller fra mand til hustru, uden at der af den grund kan tales om misbrugsmuligheder, så jeg synes, vi skulle se lidt mere afslappet på det.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er enig i hr. Jensbys argumentation og skal kort sige, at den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig lovforslaget.

Jes Lunde (SF):

Forhistorien på dette område er jo, at der på et tidspunkt blev lavet en aftale mellem en række partier her i Folketinget om at give denne mulighed for at overgå til standardiseret beregning. Der blev også aftalt en tidsfrist, og der var bred enighed om at lave den tidsfrist.

Jeg har også forstået, at det er blevet grundigt annonceret over for folk, at de har mulighed for

at benytte sig af ordningen, og derfor må jeg sige nu, at hensigten med ordningen er jo ikke, at folk skal kunne shoppe frem og tilbage i systemerne, alt efter hvad der nu passer bedst. Derfor tror jeg nok, vi er nødt til at fastholde det nugældende regelsæt og de tidsfrister, der er i det, og vi må altså afvise forslaget.

Frank Aaen (EL):

I Enhedslisten er vi ikke blinde for, at der er nogle, der er kommet i klemme på grund af denne regel; men på den anden side kan vi, som andre lige har redegjort for, heller ikke tillade eller gå med til, at man det ene år bruger den ene fordelagtige regel og det næste år skifter over til en anden fordelagtig regel med henblik på at omgå det egentlige indhold i beskatningsreglerne, og på den baggrund kan vi ikke støtte lovforslaget, som det foreligger her.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte dette lovforslag. Vi mener, det er rigtigt, som det allerede er nævnt, at det vil afhjælpe et problem for en forholdsvis lille gruppe, og vi har ikke her under førstebehandlingen hørt reelle argumenter, som taler voldsomt imod, at man skulle gennemføre det. Derfor mener vi, at Folketinget burde se positivt på lovforslaget og vedtage det, og Dansk Folkeparti kan under alle omstændigheder støtte forslaget.

Kim Behnke (FP):

Tak til Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti for støtten til lovforslaget.

Jeg er lidt mere overrasket over, at SF ikke kan støtte forslaget, al den stund det faktisk var daværende folketingsmedlem hr. Jens Thoft, der sammen med forslagsstilleren fru Kirsten Jacobsen oprindeligt rejste sagen. Sagen blev nemlig rejst, som også hr. Jensby var inde på, på baggrund af nogle tilfælde fra de lidt større byer; de sager, jeg har kendskab til, er primært fra Århus. Selv om det for folketingsmedlemmer kan forekomme mærkeligt, at de mennesker ikke bare har overholdt fristen, når der nu på landets biblioteker og andre steder er fremlagt nogle pjecer, kan det rent faktisk godt være muligt, at de pågældende mennesker ikke har været tilstrækkelig opmærksomme på, at det lige præcis var den 1. juli 1995, der var tidsfristen.

Jeg er nødt til at sige til hr. Jes Lunde, at dette forslag åbner ikke mulighed for, at folk kan

shoppe frem og tilbage, for nu at bruge det udtryk, hr. Jes Lunde anvendte. Det fremgår klart, at vælger man en ændring, står den ændring ved magt, indtil der eventuelt sker et ejerskifte, som ministeren også redegjorde for. Ministeren mente også, at al den stund tidsfristen var anført i de pjecer osv., der blev uddelt dengang, måtte det være alt rigeligt, og derfor var han ikke parat til at ændre tidsfristen.

Jeg kan, som flere andre ordførere var inde på, tilslutte mig det synspunkt, at der her er tale om en forholdsvis begrænset gruppe, og det er jo ikke sådan, at der skal åbnes mulighed for, at folk skal kunne lave voldsomt store spekulationer. Alle var enige om, at man skulle have lov til at gøre det, og hvis alle havde nået at gøre det inden den 1. juli 1995, havde alt jo været godt. Men der er altså nogle, der ikke har nået at gøre det, og det eneste, vi beder om, er, at Folketinget giver de mennesker den lille håndsækning, at de får ændret tidsfristen.

Så kunne man selvfølgelig argumentere for, at der kan vælges en tidsfrist til f.eks. den 1. januar 1998 eller den 1. januar 1999. Men det kunne frygtes, at der igen ville være nogle, der ikke nåede at blive omfattet af den tidsfrist, og derfor lægger vi op til, at der slet ikke skal være nogen tidsfrist, men at folk får mulighed for at gøre det på det tidspunkt, der nu passer ind i deres måde at planlægge tilværelsen på.

Jeg kunne forstå på hr. Frank Aaen fra Enhedslisten, at man ikke var helt blind for, at der er nogle mennesker, der har et problem. Jeg vil derfor have den ambition, at jeg under udvalgsarbejdet vil prøve at sandsynliggøre over for både SF og Enhedslisten, at det faktisk er et godt og fornuftigt forslag, og jeg vil specielt appellere til hr. Jes Lunde om at kontakte tidligere folketingsmedlem hr. Jens Thoft, som faktisk var en af ophavsmændene til sagen i sin tid. Hr. Jens Thoft er vistnok praktiserende revisor i Århus og har sikkert stort kendskab til de konkrete sager her, og så kan det være, SF's folketingsgruppe vil lade sig overbevise om, at forslaget skal nyde fremme, så vi kan nå at få det vedtaget i denne folketingssamling og dermed hjælpe en lille gruppe borgere, som står med et konkret problem, der ikke koster statskassen store millionbeløb eller noget som helst. Vi hjælper bare de pågældende til at få en nemmere tilværelse.

Man kunne selvfølgelig frygte det, som nogle ordførere var inde på, at folk vil sætte forskellige former for mere eller mindre korrekte hand-

ler i gang. Ministeren understregede, at kun hvis der er tale om reelle salg, vil der være mulighed for at nyde godt af ejerskiftereglerne; men ministeren kan meget hurtigt komme i den situation, at de ressourcer, der skal til for at vurdere, om der er tale om et reelt salg eller ej, slet ikke står i forhold til de få sager, det drejer sig om. Det første, vi må have gjort under udvalgsarbejdet, er altså at få et præcist antal på, hvor mange tilfælde vi har lige i øjeblikket, og så håbe på, at SF i mellemtiden når at ombestemme sig.

Jeg siger tak for den tilslutning, der trods alt var fra visse partiers side, og så håber jeg, vi kan vende tilbage ved anden og tredje behandling og få forslaget vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
26) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af børnefamilieydelse til hver familie til maksimalt to børn.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 13/3 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Dansk Folkeparti opfordrer med dette beslutningsforslag til, at der fremsættes lovforslag om begrænsninger i udbetalingen af børnefamilie-